

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“

„Надхрпить поранок, та ще ніч“ Іса. 21.

The Watch Tower and Herald of Christ's Presence
Ukrainian Edition

Vol. XLIX

МІСЯЧНИК

№ 12

Грудень 1,

(December 1,)

1928

ЗМІСТ:

СГОБА УКАЗУЄ ЛАСКУ СВОЙОМУ ОСТАТКОВІ	179
Виходить	179
Ціль	179
Левитан	180
Бог встає	181
Його меч	181
Місце безпеченства	181
Служба останка	183
Радість і Мир	183
Злучені	184
ГАНЧАР І ЗОПСУТА ПОСУДИНА	185
ЗОЛОТИЙ ВІК В ПРОРОЦТВІ	188
ПОРЯДОК У ЦЕРКВІ	191
ТЕРСТИ І КОМЕНТАРІ НА ОСВІДЧЕННЯ	192

На землі переполюх народів у заколоті, як зареве море та філі. І омертвіють люде від страху та дождання того, що прийде на вселенну [на всіх людей]: сили бо небесні захитаються... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випростуйтеся і піднімайте голови ваші, радуйтеся бо наблизилося визволення наше. — Мат. 24:33; Марка 13:29; Лука 21:25.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал видає Товариство в тій цілі, щоб допомогти людям зрозуміти Божий план. Він поміщує матеріял для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійну участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад дороги подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвенції і подає справоздання з них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відповідний і навчаючий матеріял до пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії яко Божого об'явленого Слова Правди, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні науки міряться. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віроісповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного розслідування кожного написаного тут слова порівнюючи його з наукою несмільного Слова Божого. Він не мішається в жадні суперечности і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є одинокий справедливий Бог, сотворитель неба і землі, і перебуваючий од віків до віків; що Дьогос був початком Його творива, котрий опісля стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка слава на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для людей, і Він створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамів гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб міг статися Відкупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість жертви чоловічества, яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибрав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є ступати слідами її Господа Ісуса Христа, приображуватися на подобию Його, давати свідчення о імені і плані Єгови Бога, і остаточно бути прославленою з Ісусом Христом в Його царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить „наслідок Авраама“, котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ ВЖЕ СКІНЧИВСЯ; що Господь Ісус повернув і є тепер присутній; що Єгова посадив Ісуса Христа на своїм престолі і веде усім народам слухати Його.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїм царстві приберне людей до совершенного стану; і що підчас царювання Христа кождий чоловік буде мати нагоду стати на пробу є життя, і ті, що будуть послухні, отримають вічне життя і щастя.

ВИДАВЦІ:

Wartowa Bashta

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
117 ADAMS STREET ... BROOKLYN, N. Y. U. S. A.

Заряд:

Й. Ф. Рутерфорд
В. Е. Ван Амбург

Президент
Секретар і скасяник

Редакційний комітет:

Й. Ф. Рутерфорд
В. Е. Ван Амбург, Й. Гемрі, Р. Г. Барбер, Е. Й. Коварт.
Бюра в інших краях:

FOREIGN OFFICES: *British:* 34 Craven Terrace, London, W. 2, England; *Canadian:* 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario; *Australasian:* 495 Collins St., Melbourne, Australia; *South Africa:* 6 Lelie St., Cape Town, South Africa. Please address the SOCIETY in every case.

Предплата на Вартову Башту річно вносить в Злучених Державах 1.00, в Канаді і інших краях, 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневі Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посилати через поштовий переказ, експрес ордер або банківий переказ. В Канаді, Англії, Полудневі Африці і Австралії Предплату треба висилати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросят.

Уваг для предплатників! В нас є такий звичай, що не вислаємо спеціального повідомлення, що отримали належитість, ані не повідомляємо, що предплата скінчилась, а тільки зазначаємо се побіч адреси один місяць наперед.

Entered as Second Class Mail Matter at Brooklyn, N. Y. Postoffice. Act of March 3, 1879.

Сотворення

Найвисший по над усьома творима є великий Єгова Бог; всі ті святі творива славили і радівалися перед предвічним Богом. „Співайте Богу, величайте ім'я Його! Зробіть дорогу тому, хто проходить крізь пустині — Господь ім'я Його — радуйтеся перед Ним!“ (Псал. 68:4) Всі до тепер небесні жителі були послухні, всі співділяли з Богом і славили Його. Св. Письмо каже що Бог сидить на небесах небесних і вони співають піснь на славу імені його.

До сего часу ще не було нашої землі і ро-

зумієся не могло бути чоловіка. Без сумніву, що Бог об'явив своїм небесним сотворінням про Його замір, що Він постановив сотворити чоловіка, котрий мавби бути царем на землі. Т ось остаточно прийшов час закладати основи землі. Ся церемонія, заложення углевого каміння під великий дім для будучого царя, принесла велику радість для всіх сотворінь у небі. Обі досвітні зорі співали дует (на два голоси) і всі сини Божі викликували з радості — Йов 38:7.

На певно можемо припускати, що до того часу вже були сотворені міріади звійд і планет котрі вже функціювали і відбивали славу свого творця. Але землі ще тоді не було. Тоді, так сказати, ранок сотворіння землі засів як церемонія відбудувалась в небі, під час котрої сі славні сотворіння віддавали честь великому і всемогущому Творцю.

Українська Конвенція відбудеться в Нью Йорку.

Конвенція відбудеться в днях 30, 31-го грудня 1928 і 1-го січня 1929 року. По всякі інформації прошені писати, на адресу Секретаря, як слідує: Mr. W. Litwin, 3015—91 St., Jackson Heights, L. I., N. Y.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

Рік XLIX

Грудень 1, (December 1,) 1928

№ 12

Єгова Указує Ласку Своїому Останкові

«Ідиж народе мій, ввійди в свої хатини ачини засобою двері, сховайся на часинку, докиль гнів перейде; ось бо Господь вийде з пробутку свого покарати земнородних за їх беззаконство; і земля видасть із себе кров, що повисала; не тайти ме вже своїх убитий.» — Ісаї 26:20,21.

Усі пророцтва Єгови і ті події, що указують на сповнення пророцтв, говорять не омільно Його помазанцям, що Армагедон зближається скорим ходом. Народилась бо вже нація, представлена через хлопятко; боротьба в небі вже перейшла; сатана скинений на землю, і знає, що час його приготування до війни короткий. Він горить ненавистю проти останка, тому що вони співають піснь в честь імені Єгови. Сатана і його слуги ідуть проти останка, бо вони мають свідчення Ісуса Христа і радісно сповняють заповіді Божі. Єгова освітчує позицію ворога своїми блискавицями з храму і рівно часно показує місце сховку і безпеченства останкові.

Давид був помазаний Єговою на царя Ізраїльського. Він приображував Божого олюбленого Сина, котрий є правицею Єгови і великим Викунателем Його замірів. Здається, що в Давидовім царюванню був образец на теперішній час. Коли Давид оселився в Сионі, він збудував там дім для скині завіту і назвав то місце Сион. Давид, будучи царем помазаний Єговою і маючи скиню завіту з собою, говорив до народу з авторитетом. Під час свого царювання він злучив людей, і поміг їм зрозуміти, що значить Божий вибраний нарід. По сім, як нарід був уже зєднаний і Його віра в Єгову стала сильніша, і в Давида, царя, тоді Давид приготувався до війни і пішов нищити ворогів Ізраїля. Тепер поза образований Давид і Начальник Єгови, привівши своїх людей в стан храму, опоясав себе і пішов війською проти ворога, щоб прославити ім'я Єгови.

Виходить

Пророк Ісаїя приображує вірних помазаних в Сионі, що вони моляться такими словами до Єгови: „О колиб ти прорвав небеса й зішлов! горіб таяли від лица твого, як від жару розтоплюючого, як від вогню, що вода кипить від нього, щоб ім'я твоє узнали вороги твої; од лица твого задрожалиб народи” (Ісаї 64:

1,2) В словах сеї молитви є обявлені Божий замір, що Він у своїм часі прийде зчищити видиму організацію сатани.

Божа організація називається Сион або Єрусалим, і є місцем стрітіння для Божих людей. Від коли Господь зібрав своїх людей в стан храму, від тоді Сион пізнав Бога Єгову в особливий спосіб. Він є знаний лише через тих що посвятилися Йому і були представлені через покоління Юди. Писано бо: „Відомий Бог в Юдеї, велике ім'я Його в Ізраїлі, і в Салемі оселя Його і дім в Сионі.” (Псалма 76:1,2) І знов написано: „Великий Господь на Сионі, і високий над усіма народами.” — Псалма 99:2.

Але Єгова не є знаний поза межами Його організації, тому то перед людьми стоїть питання: Хто є Бог і хто буде царювати над світом? Він заповів Сионові розказувати людям хто Він є, помімо того, що мало зних почує, і повірить або зрозуміє їх свідство, як про се і св. Письмо висказує. Але пророк пише, що „Господь вийде з пробутку свого.” Се значить, що до певного часу Єгова не обявлявся, був незнаним і непізнаним. Від часу коли Він зачав збирати свій нарід до храму аж до назначеного часу, то лише священнича кляса або Сион, бачили заманіфестовану силу і славу Божу. „Коли Господь відбудує Сион, тоді звитися в славі своїй.” (Псалма 102:16) Сю славу побачили помазанці найперше, але прийде час і тоді Його сила і слава явиться всім людям. Отже, як показують нам слова в молитві вірних і слова пророка, що Єгова вийде з пробутку свого, з неба, і обявить себе поза межами своєї організації.

Ціль

Люди на землі мусять пізнати що Єгова є Бог. Він зробить, що Його ім'я буде знане всім тим, котрі про Нього до тепер не знали. Тому то так говорить пророк Ісаїя 26:21): „Ось Господь вийде з пробутку свого покарати земнородних за їх беззаконство; і земля видасть

із себе кров, що повсисала; не таїти ме вже своїх убитих.

⁷Через многі століття володарі земські, перті многими людьми, проливали кров невинних людей, а свої злі учинки зручно закривали; але приходить час, у котрім Єгова розірве покривало і покаже всі зlobні учинки чоловіка, що були зроблені за намовленням сатани. Мабуть той час прийшов по сім, як сатана був скинений з неба і від коли він так спішить, щоби приготувитися до останньої боротьби Армагедону. Відносно того часу є написано так: „Тим то веселітеся небеса, і що думете в них. Горе живучим на землі і на морі, бо зійшов диявол до вас, маючи великий гнів; знає бо, що короткий йому час.” — Одкрите 12:12.

⁸Слово земля тут відноситься до урядових чинників якогось народу. Пророк в іншій місці пояснює чому Єгова вийде зі свого пробутку, щоби покарати сю злу організацію. Про се написано: „Бо земля зледащіла під живучими на ній, вони бо переступили закони; змінили устами; зломали вічний заповіт. Тим то пожере прокляття землю, і живучі на ній відберуть кару; за те попалені осадники землі, і не багато зостанеться людей.” — Ісаї 24:5,6.

⁹Усі люди на землі є сотворені Богом з одної крові, щоби вони жили на землі. Через многі століття земля літерально пила кров з мільонів невинних мучеників; і до тих, що є винні проливання крові, Бог говорить: „Слухай, се кров брата твого голосить до мене з землі.” (1 Мойсея 4:10) Між тими, чиєю кровію була скроплена земля, були повбивані мужі і жінки за вірне їх свідчення про імя і доброту всемогущого Бога. Відносно сього в Одкритті (6:9,10) є написано так: „І коли отворив п'яту печать, бачив я під жертівнею душі убитих за слово Боже, і за свідчення котре мали; і покликнули голосом великим, говорячи. Доки, Владико святий і правдивий, не будеш судити і мстити за кров нашу над тими, що домують на землі?”

¹⁰Як бачимо, то се писання не відноситься до воскресення, але до сього, що Господь відокриє всю кроваву історію перед всею вселенною і самий покличе винуватих до обрахунку. Урядова земля накрила фальшивим патріотизмом своїх убитих і побудувала нагробні пам'ятники, щоби сим засліпити людям очі. Але Господь знищить усі заслони і обявить винуватих перед світом. Та частина землі, що гіпокритично і фальшиво зробила війну святою річчю і заохочувала невинних вбивати один другого, є духовенство. До них Бог говорить так: „Ба і на полях в одежі твоїй видко кров безвинних бідолах, що не застала їх на розбішадтві.” — Еремії 2:34.

¹¹Сей текст значить, що молоді люди, котрі були затягнені до війни через на погляд побожних і крикливих священників, і чию теплу кров випила земля, не померли на війні, як злочинці. Без помічнї і невинні, вони були затягнені силою до війни, і тому всю відвічальність і вину Єгова зложив на тих людей, котрі затягали їх до війни.

Левиятан

¹²Се пророцтво є дальшим доказом, що клер, узявши імя Господа Бога на себе, і представляючи Його фальшиво, стався частию диявольської організації. Єгова вийде пробутку свого і вилиє гнів проти злочинців. Через свого пророка Він так говорить: „Во той час покарає Господь мечем своїм тяжким в ликим, потужним левиятана, що веться, і уба потвору морську.”

¹³Левиятана є морською потворою і тут ясно представляє земську часті диявольської організації. (Одкрите 12:9; 20:2) Ціла організація сатани була потайна навіть до такого степеня, що люди перестали вірити в існування сатани, і навіть много Християнів не могли добачити диявольської організації. Котра ж частина його організації є найбільше потайною? Безсумніву, що духовенство і головні з їх отар.

¹⁴Коли Ісус був на землі, Він часто називав духовенство „кодлом гадючим” або вужі. Се є доказом, що вони є насінням сатани і є частию його злої організації. Вони є головним знарядом до переслідування вірних послідувателів Христа. „Гострять язик свій, як у змія; їд' гадюча в устах їх.” (Псальма 140:3) Від часу, як вони вивилися в теологічних школах, вони стали активними членами тої злої організації.

¹⁵Почавши від матернього лона виступили беззаконники: блукають брехуни, як тільки зродила їх мати. Отрута в них, як їд' у змії, як в гадюці глухої, що зачинає уші свої.” (Псальма 58:3,4) Той елімент диявольської організації, хотяй глухий до крику справедливості і правди, зато без настанно кидає свої трійливі стріли проти вірних свідків Божих. Рівночасно вони ввихаються між людьми, величаються своїми чеснотами і фальшиво приписують собі, що вони є представителями Бога.

¹⁶Вони ввихались між байдужною масою, котра є представлена через море. Часом виглядає, що вони представляють Бога, а за хвилию отверто попирають роботу ворога. В одній хвилі з солодкими словами і побожним виглядом удають за реформаторів, то знов за хвилию із зlobними словами вдіють проти тих, що покірно стараються пролавлити Бога. Вони є зручно представлені через морську потвору, що підходить на поверх моря, а потім знову зни-

кає. Велике число людей є затримані в вавилонській в'язниці задля безправства, зводництва і крутої методи духовенства. Ввихаючись між людьми вони засліплюють їм очі кажучи, що нема диявола і нема жадної диявольської організації. Вони організують і провадять свою зводничю релігійною системою, котрій вони надали фальшиво ім'я „християнство” і кормлять тих, котрих вони зловили, яком бо написано: „І потвори подають соски, та кормлять щенят своїх, а дочки народ” мого стали жорстокі, мов ті струсиці в пустині;” (Книга плач Еремії 4:3) Своїх новобірців вони вчать жорстокости а головню бути строгими проти послідователів Христа на котрих вони можуть виконувати різні насильства.

¹⁷Що левиятан або морська потвора є образом сатанської організації, то про се ясно свідчать слова Езекиїла 29:3. „Промов і скажи: Так говорить Господь Бог: Ось, я на тебе, Фараоне, царю Єгипецький, ти, величезний крокодиле, що лежиш посеред твоєї ріки та й мовляєш: Моя ріка, я сотворив її собі!” Іншими словами сказати сатанська організація так каже: Земля є наша і ми будем управляти нею після нашої вподоби.

Бог встає

¹⁸Давид представляв людей Сиону. і, завваживши напрям великої і злобної організації ворога, він вложив молитву в уста останка, котрі кличуть до Бога: „Нехай встане Бог! Щоб розсипались вороги Його, і розбіглись перед ним ненавидники Його! Як дим счезає, нехай вони так счезнуть; як віск топиться від огню, нехай так погинути грішники від лиця Божого.” (Псалма 68:1,2)

¹⁹Сі слова як раз є в гармонії з молитвою, котру записав пророк Ісаїя і котрою молилася та сама кляса людей. Сей факт, що Бог заховав слова своєї молитви у свої книжці є доказом, що Він у своїм часі відповість на сю молитву і вірні будуть знати о сім. Діти Сиону бачуть вже що народилась нова нація і була взята до Бога і Його престолу. (Одкритте 12:5) Або іншими словами сказати, вони бачуть, що Єгова через свого великого Священника і Царя, перебрав справи світа в свої руки і небаром знищить сю злу організацію. Тому останок з радости викликає: „Піднісся Бог серед веселого гукання, Господь серед голосів трубних. Співайте псалми Богу нашому співайте; співайте цареві нашому, співайте!” — Псалма 47:5,6.

²⁰Слово „гукання” в сім тексті значить військовий крик. Коли військовий начальник виступає до атак і має повне довіре в свою силу, тоді наступає військовий крик, що є ознакою пос-

тановлення боротись аж до перемоги. Коли армія Ізраїльська обходила місто Ерихон, вона показувала свою віру в перемогу через гукання і трублення в труби. Таг само тепер Єгова обняв владу над світом і поторощить ворога на гори; і се Він чинить з гуком і трубленням, через що Він дає запевнення вірним, що перемога скоро наступить.

Його меч

²¹І знов відносячись до пророцтва Ісаїя читаємо там так: „В той час покарає Господь мечем своїм тяжким, великим, потужним” диявольську організацію. (Ісаїя 27:1) Ісус Христос є великий Священник всевишнього Бога по чину Мелхизедека. Він є правицею Єгови і Його мечем. Один з Його многих титулів є „Слово Боже.” (Одкритте 19:13) Він є мечем Єгови і ось Єгова простягає свою правицю, щоб йти війною проти ворога. (Еремії 47:6) Коли приходить повний час для Єгови виступити проти ворога, тоді Він виострує свого меча і посилає свого великого Священника за провідника у тій боротьбі. Про се так написано: „Як виострю блискавочного меча мого і рука моя на суд піднесеться, то відомщу ворогам моїм і відплачу ненавидникам моїм. Стріли мої напою кровю, а меча мого нагудую тілом кровю побитих і баранців і головами князів ворога.” — 5 Мойс. 32:41,42.

²²Блискавиці виходять з Його Слова, що є духовий меч. Коли Єгова острить свого ясног меча, тоді його блискавиці освітчують умисл помазанців, повідомляючи їх о Божім замірі і рівночасно відкривають позицію і рухи ворога. Правда і світло, що Бог тепер посилає на своє Слово, є сильним доказом, що живемо в „тій дню,” коли всі сили збираються до остаточної боротьби, Армагедону. Сі слова правди є захохочучі і зміцняють ум і серце дітей Божих.

Місце безпеченства.

²³Божі блискавиці виходять з хмар Його присутности і відкривають членам храму страшну і огидну організацію диявола, сатани. Вони бачуть сю ввихаючу і круту організацію, що є представлена через левиятана і сикучу гадюку, що кидає своїми трійливими словами проти маленької громади вірних, і сим підбурює товпу, представлену через філі морські, що шукає погубити останок. Вірні також бачуть, як вуж, котрий є частию тої організації, знову потайно старається спонукати езекути-вну владу, щоби арештовати і ув'язнити тих, що дають свідцтво про радісну новину царства Божого. Вони бачуть гордість, ненависть і жорстокість злучених еліментів ворожої орга-

нізації, що виступає проти них, бо вони стараються бути послухними заповідям Бога Єгови.

“Як страшний і огидний Голіят прошибав страхом Ізраїльтян на полі битви, так страшна і бісовська ворожа організація тепер прошибає страхом умісл і серце кожного, хто має мало віри. Але не так річ мається з тими, що є зброжені в зброю Божу і що є сильні в силі Господа і в потугі могутности Його. Сі знають свою неміч, що вони скоро впадиби в руки ворога, але сі цілковито вповають лише на Господа. Для їх запевнення і їх заохочення в часі небезпеченства Божого гніву, Єгова говорить до них так: „Іди ж народи мій, ввійди в свої хатини; зачини за собою двері, сховайся на часинку, докіль гнів перейде; ось бо Господь вийде з пробутку свого покарати земнородних за їх беззаконство; і земля ВИДАСТЬ ІЗ СЕБЕ кров, що повсисала; не тайти ме вже своїх убитих.”

“В 1918 р. Господь привів свій нарід у стан храму. Від того часу вони є заняті в даванні великого свідчення і тому ворожа організація постійно збільшує свою ненависть проти них. Написано так: „Як безбожники йдуть в гору (від 1918 р.), ховаються люди”, (Приповісті Соло. 28:28.) (члени тіла Христового.) Промовляючи до своїх учеників Ісус навів подібні слова пророка Ісаї. Він сказав: „у вийди в хатину твою та, зачинивши двері, помолись Отцю твоему потай.” — Мат. 6:6.

“Про Елисею є так написано: „І ввійшов він, засунув двері від їх, та й молився Господеві.” (2 Цар. 4:33) Знов вірні члени церкви кажуть: „Цар запровадить мене в палати свої.” (Пісня Пісень 1:4) Сі, що були взяті в місце сховку, кажуть до всемогущого Бога: „Ти єси мій притулок і щит мій; на слово твоє вповаю.” (Псалма 119:114) Той розказ, щоби святі ховалися в домівки свої, не міг відноситися скорше аж Господь прийшов до свого храму. Попередні тексти показують, що то аж в день гніву Божого то місце безпеченства буде готове; а що ми входимо в той великий і страшний день, тому і місце безпеченства вже є готове.

“Ті хатини або місце безпеченства є знані лише тим, що отримали ризи справедливості, від коли Господь прийшов до свого храму. Всі вірні, котрих він признав беручи перелік із своїх слуг, були надіти одежою спасення. (Ісаї 61:10) Не всі, котрі признаються до теперішньої правди, є в таких обставинах безпеченства, бо хто не бачить блискавиць від коли Господь прийшов до свого храму, сей і не знає нічого про місце безпеченства. Вони не бачуть різниці між роботою, котру приображували Ілія і Елисей. Вони нерозуміють диявольської організації ані не знають страшно-

сили її: Де котрі навіть кажуть що за багато говориться про диявольську організацію. Отже, если хто не бачить диявольської організації, такий і не може зрозуміти Божої організації. Такі не бачуть значіння імен Сотворителя, ані вони не оцінюють значіння тайного пробутку у Всевишнього. Сейно останок з Його народу, що знаходиться в сих блаженних обставинах і вони радуються задля сього. „Імя Господне - се кріпка тверджа; втече праведник до неї, і він безпечен.” Приповісті 18:10.

“Бог каже до останка: „Сховайся на часинку, докіль гнів перейде.” Сей короткий час мабуть відноситься до часу у котрім диявол пригтовляється до останної битви Армагедону. (Одкритте 12:12) До того самого часу відноситься Псалміста: „Як прутьом знищені вони! Конець їм; пропали вони від страшного лютовання.” (Псалма 73:19) Виступаючи війською проти останка, диявольська організація грозить їм знищенням, і тому для підкріплення останка є написано: „Народи мій, живучий в Сионі! не бійся Ассура. Він побе тебе палицею й тростину підніме на тебе, як чинив Египет. За малий час, за дуже малий - проміне моя досада, а лютий гнів звернесь на їх вигубу.” — Ісаї 10:24,25.

“Бог заявив, що справедливий гнів буде вилятий проти диявольської організації. Через свого пророка Він каже: „Оце ждїть мене, говорить Господь, до того дня, як устану, щоб спустошити; бо я постановив, позбирати народи, поскликати царства, щоб на них досаду мою зігнати, страсти жар гніву мого: від огню бо ревності моєї погибне вся земля.” — Софонії 3:8.

“По сім як уже Господь зібрав нарід свій у місце безпеченства, Він каже до землі: „Слухайте всі народи, вважаї, земле, і уся її повня! Нехай буде Господь Бог свідком проти вас, Господь із святого храму свого. Ось бо Господь вийде з пробутку свого, зійде вниз і возьме під ноги високих на землі.” (Михея 1:2,3). Сим Господь висказав своє постановлення обьявити себе народам землі і що Він вийде з пробутку свого і обьявить свою силу в очах всіх людей.”

“Що в день Його гніву настане велике горе, у котрім всі народи пізнають Його імя, то про се запевняє Його Слово: „Ось іде наче здалекого краю, імя Господне, горить гнів у Його, полеме страшно палає; уста Його повні досади, язик Його, мов огонь палаючий; подих Його - мов потопний потік, що до шні сїгає, щоб витратити невірних до нащадку; і буде в челястях невірних узда, що веде ув облуд.” — Ісаї 30:27,28.

“В день Божого гніву жадна часть дияволь-

ської організації не зможе встояти, яко ж бо написано: „Од гніву Його темнїть земля, і погрози Його не вдоліють видержати народи.“ Еремії 10:10.

³³Легіони ворожої армії зникнуть, як сніг, перед наступом побідоносної армії Єгови. „Угнїві ступав еси по землі, в досаді розтоптував народи.“ (Аввакума 3:12) Його ярість є пожираючим вогнем і всі твердині ворога впадуть перед Його наступом. „Хто встоїть перед невдоволенням Його? Хто здержить полоне гніву його? Огнем розливається гнів його; скелі розпадаються перед ним.“ (Наума 1:6).

³⁴Ворожа організація з великою лютістю киниться на Божу організацію і многі, як се показує пророк Еремія, впадуть; але останок Сиона спасеться, бо вони перебувають у тайнім пробутку Всевишнього. „Хто під покровом Всевишнього, той буде в тіні Всемогущого.“ (Псальма 91:1) Тому з повним довірем вони співають: „Він бо заховає мене в своїй домівці в день неволі, він захистить мене в заступку намету свого, він підніме мене на скелю.“ — Псальма 27:5.

Служба останка

³⁵Чи останок, перебуваючи в тайнім пробутку, буде дармувати? Спевністю, що ні. Ніхто не може дармувати і остатися в клясі останка. Бути захованим у тайнім пробутку Всевишнього не значить уступитися з перед очей ворога, або боятися, що ворог побачить їх рухи. Протівно, вони повинні бути активні і їх чаша радості буде повна. Про се написано так: „Ти наповняєш стіл мій перед очима ворогів моїх; ти помазав голову мою і чаша моя повна, аж переливається.“ — Псальма 23:5.

³⁶Останок буде брати живу участь у Божій організації підчас вираження Його справедливого гніву. Написано бо: „Підійму синів твоїх, Сионе, проти твоїх синів, землі ти Йоньська (сатанська організація), та й зроблю тебе (Сионе) мечем у силача.“ — Захарії 9:13.

³⁷Кожного дня вірні члени Сиону бачуть яснїйше, що їх вірність у даванню свідцтва про імя Єгови, робить болючу рану на членах сатанської організації. Але вірний останок відважно співає в честь імени Єгови. Якеж вражінне се робить? Павло каже, і самі бачимо, що „не жахаючись ні в чому від противників; се їм явний знак погибелі“, — Филиппан 1:28.

³⁸Завважмо знову слова пророка: „Покарає Єгова мечем своїм тяжким, великим, і потужним левиятана.“ Ісус Христос і останок є мечем Єгови, котрим Він покарає ворога. Ніщо так не огірчує духовенство, як вірність у даванню свідцтва через Божого останка.

³⁹Як Гедеон представляє Господа Ісуса, так Його маленька армія три сто мужів предста-

вляла Господний останок у сім часі. Як світло світило з лямпів тої маленької армії Гедеона і вони вигукували „побіда“, так і в день Божого гніву Його блискавиці відкривають позицію ворога і його замішання, підчас коли останок з радости кричить: „Меч Єгови і Його Помазанця.“ (Судіїв 7:20) Бог виострив свій ясний Меч і післав його на велику боротьбу, підчас коли вірний останок прославляє Єгову і Його Царя.

Радість і Мир

⁴⁰Останок мусить бути вірним свідком Божим, тому що Він так приказав. Всі члени храму будуть величати Його, тому що пророк так зазначив. (Псальма 29:9) Вони мусять оголосити день гніву нашого Бога, тому що се є задачою їх. (Ісаї 61:1-3) Останок даючи свідцтво про Боже імя в день гніву Його, відчуває великий мир і радість: мир, тому що мають повне довіре в Єгову; радість, тому що мають часть у прославленню Його імя. Лише слабї в вірі і боязки подадуться назад, так, як се було в день Гедиона.

⁴¹Єгова привів вірного останка у свій тайний пробуток, де вони найшли пристань і твердиню. Вони є захищені від смертельних стріл ворога, бо вони знаходяться під покровом Єгови. Єгова є твердинню для всіх захищених ним у часі горя. (Наума 1:7) Вони не бояться, бо Бог вложив свої слова в уста їх і покрив їх сильною рукою і приказав їм бути свідками Йому, коли Він буде установляти нові небеса і закладати основи нової землі. Бог запевняє їх, що Він схоронить їх від небезпеченства і вони не потребують боятися. (Ісаї 10:24-26) Для них Він обіцяв, що „Одного часу буде один Господь Саваот величним вінцем і короною слави для останків свого народу; Він бо буде духом правосуду тим, що засідають на суд, та відвагою тим, що ворога од воріт проганяють.“ — Ісаї 28:5,6.

⁴²Як Гедионува маленька армія трубила в труби перед нападом на Мадиянів, так тепер останок мусить трубити в трубу Господню. Від коли Божя воля є ясно відкрита, що було представлено через повний місяць, від тоді настав час великої радості для людей Божих. Словами пророка останок заохочує один другого, кажучи: „Торжествуйте перед Богом нашою твердинею! Торжествуйте перед Богом Якова! Гукніть трубою, як новий місяць настане, під повню Його, в день праздника нашого!“ — Псальма 81:1,3.

⁴³Тому, що нарід Господень став веселий через ясне розумінне Його волї і правди, для того їх серця радісно співають піснь. Се вони чинять ідучи від дому до дому і розказують людям, що Єгова установляє справедливе пра-

вительство для добра чоловіка. Се вони чинять через радіо і через видавання книжок, котрі містять у собі вість для людей. Єгова постарався о матеріал для давання свідоцтва і отворив двері нагоди для всіх, хто любить Його, і всі члени храму радуються співати в Його честь. Як маленька армія Гедеонова підносила свої прапори, трубила в труби, і гукала, так тепер Бог каже до своїх людей: „Виставте ж хоругву в землях; трубите в труби між народами (на свідкування народам, як про це Ісус сказав Мат. 24:14); ввормуйте проти його народи) (Вавилону, диявольської організації) покликайте на його царство” (Еремії 51:27) Се свідоцтво муситься дати тепер царствам.

Злучені

“Але треба пам'ятати, що сі, котрі працюють для слави Божої, мусять бути вповні і цілковито злучені серцем і ділом. Час на різні сплетні вже минув! Ані тепер нема місця на самолюбство. Хто уперто схоче затримати своє само-оцінення або добре ім'я, такий знайдеться в трудностях. Ісус ніколи не шукав вивисити себе в очах кліветників і противників, але отверто і явно чинив волю свого Отця. Його слуги рівнож мусять так чинити.

“Як довго хтось є членом останка, так довго він є Божим вибраним. Рівно часно він є особливим предметом нападу ворога. Проти нього напевно воює сатана, бо св. Письмо виразно говорить про це. (Одкриття 12:17) Чи ти є членом останка? Чи ти маєш свідчення Ісуса Христа, що ти є Його? Чи стараєшся сповняти прикази Божі в тім дню боротьби? Если так, то знай напевно, що Єгова Бог є за тобою. Павло каже, „если Бог за нами, то хто може бути проти нас?” Де хто називає себе сином Божим, але рівночасно любить обивувачувати братів і тим самим дає помічну руку противникові і роблять замішання в Божій організації.

“Про правдиве положення останка апостол говорить так: „Хто буде винуватити вибраних Божих? Бог же той, що оправдує.” (Римляни 8:33) Тут не говориться про оправдання, котре дістається при посвяченню. Се значить признание тих, що є новим сотворінням в Христі. Се значить, що слуга мусить стояти або власти для свого пана. Бог лише осуджує або оправдує свого слугу і ніхто инший не має права. Жадний посвящений син Божий не захитається чимись очерненням або злословієм.

“Нехай, отже, вся зла воля і розділення шезне між тими, що визнають ім'я Христа! Ніхто не може боротися за євангелію рама в рама, если розділення існує у ваших рядах. Божа організація, приображена через Єрусалим, му-

сити бути сильно злучена і все ділати в гармонії. Єгова привівши своїх людей у тайний про-буток, і там псалміста представляє, їх що вони говорять так: „Звеселився я, коли казали мені: Ходи до дому Господнього! Наші ноги стоять муть у брамах твоїх, Єрусалиме!”

“Се значить, що ніхто не встоїть, хто не є вірний в організації, бо „Єрусалим, збудований, як город, кріпко замкнутий.” Се з'являється, Божої організації, що свідоцтво і вдяка і хвалення виходить в імені Єгови. „Куди покоління приходять, покоління Господні, на свідчення Ізраїля, ім'я Господнє прославляти!”

“Суд над народами тепер розпочався і останок має малу частку у тім. „Там бо стоять престоли суду, престоли дому Давидового.” У всій Божій організації мусить панувати мир, а не суперечка між членами її. Вони будуть молитися о мир і отримають мир, як о ж бо написано: „Просіть спокою для Єрусалиму! Нехай дасть Бог часну долю тим, що люблять тебе! Нехай буде мир серед мурів твоїх, і супокій певний в палатах твоїх! Задля братів моїх і другів моїх скажу: мир з тобою! Ради дому Господа, Бога нашого, всякого добра тобі бажаю.” — Псалма 122:6-9.

“Злучені задля одиної дев'ятої мети справедливості і вірно представляючи справи царства, перебуваючи у тайнім сховку Всевишнього, і пильно стараючися виконувати те, що в нашій силі, останок з ласки Божої є непобідимий перед атаком ворога. Христос Ісус, Вірний і Правдивий, одягнений в найвисшу владу, провадить свої сили до боротьби. Вірний останок у сім дні суду прилучили свої голоси в гармонійну звучність і радісно ступають слідами свого Господа; і йдучи вони викликають: „Меч Єгови і Його Помазання.”

“Божа могутча організація, з самим Єговом засівшого на найвисших небесах, виступить до боротьби до повної і цілковитої перемоги, як о ж бо написано: „І явиться над ними Господь, і блискавицею вилетить стріла Його, й загуде Господь трубою, тай ступати ме бурею, віючою з полудня.” — Захарії 9:14.

“У своїм видиві пророк Ісаїя описує, як Божий нарід був захищений у тайнім місці Всевишнього. Тоді він показує, як Єгова виходить поза кордон своєї організації, щоби об'явити себе народам землі. Він показує, як Христос Цар, Начальник Єгови, і Його відкритий і ясний Меч, провадить сили справедливості проти ворога. Він також записав, що Єгова приказав останкові співати в Його честь і бути свідком, що Єгова є Бог. Дальше він показує прихід справедливого царства Єгови, котре то царство освободить людей з під їх тягару і дасть їм вічні благословенства.

Тоді пророк закінчує свою красну мовність словами в честь Бога Єгови. Він перебігає через довгі століття терпіння, і опислю показує на початок нового віку світла і миру. Він каже останкові, що всі льоальні і вірні мусять радісно сповняти заповіді Божі, і вповаючи на нього, вони будуть мати повний спокій. Його слова зворушують і заохочують членів останка. Він каже до них: „В той день буде в землі Юдиній ся лісня спітатися: Місто кріпке в нас; він спасення дав нам замість мурів і валів. Відчиняйте ворота, нехай увійде народ праведний, що любить правду. Твердого духом хорониш ти в певному упокою, за те, що він на тебе вповає. Вповайте ж на Господа повіки, бо Господь Бог се твердиня вічна.” (Ісаї 26:1-4) Вперед виступає останок, з піднесеним Божим стягом любовю над собою, знаючи, що перемога буде скоро і певна, бо від тепер по віки вічні велике ім'я Єгови буде прославлене.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

Про яку подію згадується тут, і які факти є знамі помазанням, що допомагають зрозуміти сей текст? Поясни, що представляло поєднання Ізраїльського народу під пануванням царя Давида. || 1,2.

Кому Єгова є знам'я, і для якої цілі? Яка є молитва останка, і що вона означає? || 3-5.

Яким способом Єгова дається пізнати людським умам? Як пояснюємо їх цілковите відвернення від Бога? || 6-8.

Через кого і як земля була занечищена і спустошена? Як Єгова помститься за кров убитих? || 9-11.

Покажи, яке ім'я „вуж” і „легиан” представляють диявола і його організацію. || 12-17.

Поясни значіння молитви в Псалмі 68:1,2. Як Божий вихід з луком і з голосом труним? || 18-20.

До кого відноситься ім'я „правиця” і „меч” Єгови? Чому так скоро збільшається світло на Божий плід і працю? || 21,22.

Що відкрили Божі блискавиці, і який рух діяльності був відкритий у ворожій таборі? Поясни образ Голіафа і Давида. || 23,24.

Порівняй образ Приповістей 28:28 і 2 Царів 4:33 з позицією церкви від 1918 року. Яка робота розділення взяла тоді місце, і як востережена? || 25-27.

Останкові сказано „сховайся.” Чому? Де? І на який короткий час? Проти кого буде виллятий Божий гнів? З яким наслідком і для якої цілі буде се зроблено? || 28-34.

Поясни Псалму 23:5. Наведи писання в доказ, чи останок буде дарувати під час свого пробуття у місці безпеченства. Також пристосуй до сеї відповіді образ Гедіона. || 35-39.

Наведи писання і покажи образень, як можна буде пізнати останка, в чім буде жерело їх сили, їх відваги, їх миру і радості. Як сповниться Псалма 88:1. || 40-43.

Чому треба єдності, і як можна запевнити її? Яку лекцію можна винести з Ісусового відношення до противників. Поясни, як через переслідування виявляються дві класи людей. Яка є правдива позиція останка? || 44-48.

Яку частку має останок в судженні народів? І яка є проба правдивих учеників? || 49,50.

Опиши видиво Ісаї про останок. Яке запевнення і заохочення дає Єгова вірним в нім? Який великий привилей вони мають тепер? || 51-53.

Ганчар і Зопсута Посудины

ЄГОВА часто вчить свої людські сини найважливіші правди в найпростіший спосіб. Ісус також, коли хотів навчити якусь важну лекцію, то вживав до цього звичайні приклади з життя. В пророцтві Еремії читаємо, опис про ганчара і посудину, котра зопсувалась в його руках під час ліплення її з глини, і котру ганчар переробив на другу посудину. Ся історія є найкраща лекція в Біблії про любов Божу і є найсильніша ілюстрація о Його замірі повернути рід людський до гармонії з собою.

Пророк Еремія не був таким чоловіком, як про нього думають теперішні люди, що він лише передсказував сумні події. Се правда, що він тужив і він плакав, але се чинив задля гріхів свого народу. Тому він, яко слуга Єгови, мав голосити своїм людям о надходячим горю,

що мало прийти на них, але котре можна було відвернути, елиби вони відвернулися від їхніх злих доріг.

Але його слова перестороги падали на глухі уха його народа, і він бачив, що неминуче знищення мусіло прийти. Хотів пророк Еремія вірно служив через сорок років, то все ж підозрівали його о нельоальності в його службі. Однак він мусів був посідати радість, котра підтримувала його в службі. Спевністю, що він був найсильнішим і найбільшим слугою Єгови в тім часі. Він, як і всі інші пророки, пророкував про реституцію. Апостол Петро сказав, що всі святі пророки від почину світа пророкували про час реституції і о благословенствах, котрі люди отримають даром. — Діян. Ап. 3:21.

Одного дня Єгова приказав Еремії йти до дому ганчаря, тому що там Єгова мав говорити до нього. Еремія пішов і приглядався роботі ганчаря на кружалі. Він бачив, як ганчар місив глину, потім клав її на кружалі і поступенно виробляв форму посудини, котру він мав випалити для вживання. І ось як він приглядався сій роботі він побачив, що щось недоброго сталося з глиною. Чи може ганчар помилився, чи глина зопсувалася, чи знайдено камінець у глині, про се нема нічого сказано. Однак Еремія бачив, що робота невдалася. „І зопсувалася посудина, що саме ліпив її з глини, в руці його.“ — Еремії 18:4.

Та пророк дальше приглядався, що ганчар зробить з сею глиною. Чи може відкинуть її? Ні! Ганчар зібрав глину, зм'ягчив її, замісив на ново, і поклав ще раз на кружало; але правдоподібно, що сей матеріал не був вже відповідний на попередню форму посудини, бо тепер ганчар зробив іншу форму, яку він уважав за відповідну. Можливо, що ся друга форма була більше відповідна для вживання чим попередня, хочай не мала тільки прикраси. Однак Еремія каже: що „й зробив знов із неї другу посудину.“

Коли ж він так задумався над невдачою ганчара, його втраченим часом і енергією, і також над його поновним старанням ужити сю глину на ново; і можливо коли він саме роздумував над терпеливістю ганчара і його зопсотою роботою, тоді саме надійшло слово від Єгови до Еремії. Сі слова були вістію від Єгови до Ізраїльського народу. Єгова сказав: „Чи не можу я вчинити з вами, доме Ізраїля, так, як сей ганчар? сказав: Господь. Ось чим глина в руках ганчаря, тим і ви в мене доме Ізраїлів.“ — Еремії 18:6.

За часу пророка Еремії, Ізраїльтяни, котрі за царювання Давида і Соломона зажили в єдності, тепер були знов розділені на два царства: північне і полудневе; північне царство складалося з десяти поколінь і називалося Ізраїльке; і полудневе царство складалося з покоління Юдиного. Саме в тім часі північне царство було розбите і народ полонений Асирійцями і розкинений по всі Мисопотамії. Знов царство Юдейске, представлене через Єрусалим, також скорим ходом зближалося до знищення. Воно переживало свої останні сорок років. Тоді Бог вислав Еремію, яко свого післанця, щоб він повідомив їх о надходячим знищенню Єрусалима, Його святині, священників і цілої організації, котра була представлена через царя і священників і храм.

Робота була досить трудна і пророк мав її виконати в протязі свого життя. Він горячо любив свій нарід, Бога і роботу припоручену

йому. Щоб він міг бути правдивим пророком, він мусів постійно представляти і пригадувати о надходящим знищенню, і сим виконав свою роботу точно для Бога. Але Еремія не про рокував лише о нещастях. Противно, сей случай показує нам, що він, як і всі інші пророки, пророкував про реституцію, будучи порушений св. духом.

Еремія все пам'ятав ціль Божої угоди з Авраамом і чому Бог вибрав Ізраїльський нарід з між усіх народів і се що Бог ніколи не змінює свого заміру. Бог клявся Авраамові клятьбою, що через його насінне Він буде благословити всі народи землі. Сю угоду Бог ствердив Ісаакові і Якові. Еремія говорив до дітей Якових, котрі були тим вибраним народом і котрі мусили переходити через великі проби і гнів Божий; але він знав, що коли та кара мине, тоді Бог знову поверне свій нарід до ласки, щоб на нім сповнилася Його обітниця.

Той образ зопсотої посудини і переробленої глини значить, що Бог не міг доконати своєї цілі з Ізраїлим, тому що вони були тою зіпсотою глиною; але історія вчить, що Бог, великий Ганчар, у своїм часі і своїм способом, зробить з тої глини знов посудину для свого вживання.

Хочай той образець зараз відносився до народу Ізраїльського і показував, що задля їх переступів, місто мусить бути знищене і вони мусять бути забрані в полон, і що Він їх не забуде, то однак той образ має ширше значіння. Се є наче короткий опис Біблійної історії про реституцію всіх річей, і як Бог буде ділати з родом людським.

В дійсности, історія Божого ділання з Його вибраним народом Ізраїлем є образом на Його ціль до всіх людей. В покликанню: вибранню Ізраїльського народу з між усіх людей, можна добачити дві головні річи. Перше: Що до Ізраїля належить обітниця Авраамова, що в йому і в його насінню будуть благословенні всі племена землі; і, друге, що всі народи землі будуть благословенні. — 1 Мойсея 28:14; 18:18.

Єгова вибрав дітей Якова за свій нарід і зробив з ними угоду, котра, хочай була положена ними, то однак була образом нової вічної угоди. Апостол Павло, в своїм листі до Римлян, показує різницю між покликанням і вибранням церкви, правдивих послідователів Христа, а обітницею зробленою для тілесного Ізраїля.

Дуже звичайну помилку роблять читачі Павлового послання, коли вони думають, що він вчить, що ученики Ісуса становлять того Ізраїля, котрого Бог мав зібрати з між усіх наро-

дів; і тому вони становлять тих Жидів, котрі були вибраним народом Божим. Однак Павло пояснює, що по впадку Ізраїля через їх відкинення Ісуса, Бог відкинув їх від своєї ласки, і зачав збирати духового Ізраїля з між поган. По зібранню духового Ізраїля між першим а другим приходом Христа, Він знову поверне свій старинний нарід до ласки. Тоді Він зробить з ними нову угоду і вони будуть знову Його вибраним народом через котрих Він буде благословити всі народи землі після сїтництва даної Авраамові — 1 Мойсея 12:1-3; Римлян 11:1, 26, 29.

Протягом усіх віків Бог приготавляв Ізраїльський нарід яко свій знаряд, котрий Він уживе в своїм часі для своєї цілі, і через котрий. Він учив усіх людей лекції о Його любові і терпеливості. Іншими словами сказати, Ізраїль був образом представляючи то, що Бог зробить з усіма людьми. Його ціль **повернути Ізраїльський нарід назад до своєї ласки, є доказом, що Бог поверне весь нарід до пізнання Його.**

Се є одна з великих лекцій Біблії. Короткий перегляд історії Ізраїля показує нам славу і величність Його милосердя. Дивлячись на них через довгі минулі віки можна легко бачити, що хотів був час коли вони сповняли свою угоду з Єговою і чтили Його і сл. жили Йому, то однак більша частина їх історії є покрита недбалістю, бунтом, і, в пізнішій часі, гіпокрітством.

Бог прийняв їх за свій нарід і висвободив їх з тяжкої неволі Єгипетської, Він показав їм не лише Його чуйність над ними, але і свою здібність дбати о них. Він ніколи не відвертав своїх ушей до їх просьби, навіть тоді, коли вони далеко відступили від своєї угоди. Їх історія від Єгипту, аж до Синаї, в пустині і протягом п'яти сот літ їх побуття в землі Канаан аж до часу царів, показує, що той нарід був все бунтівничого духа. Пізніше Він їм знову показав свою любов і чуйність над ними, хотів в меншій мірі, як їх отцям в Єгипті. Але нарід не був задоволений, вони хотіли служити Єгові у їхній власний спосіб.

За днів Еремії Ізраїль став гіпокрітично служити Богу. Сто років перед тим, за часів Ісаїї, нарід так став гіпокрітичний, що Єгова сказав своєму слугі, що їх жертви сталися огидними Йому. Але тепер їх служення сталося так: **гіпокрітичне, що Єгова постановив перервати службу в храмі, знищити місто, правительство, храм, священників і сим чином навчити нарід триваючої лекції.** Але Еремія предсказав, що той період спустошення перейде, і по сімдесятих роках той нарід повернеться назад до свого краю. В ще пізнішій віці, за часів Ісу-

са, діти того самого народу далі робили діла своїх отців, і знову Єрусалим і святиня була переповнена гіпокрітством. Прихід Ісуса стався пробою для них; але вони впали в тій пробі, і навіть розпали Писання Божого.

Скоро по розп'ятті Ісуса Жиди і їх наставники Римляни зачали спір між собою, що закінчилося знищенням їх національного життя 73 року по Христі. Від того часу вони переходили дуже тяжкі терпіння і були розбиті по всім світі через многі століття, а тепер наче молодий паросток видобувається з твердої землі, так Жидівська надія відроджується. **Ся подія як раз в гармонії з пророцтвами, котрі вказують, що ганчар знову перемішує глину, котру він знову поставить на кружало і зробить знеї посудину, після Його вподоби.**

Колиж взяти історію людства з ширшої точки погляду і порівняти Божу ціль в сотворенні землі і чоловіка, тоді маємо справдішній образ, як Бог кладе глину на кружало і виробляє посудину для себе, що буде ділом Його краси. Писання пояснюють, що Бог з першу хотів наповнити землю щасливими людьми, котріб тішилися Його любовю і величали Його ім'я. Перша пара була совершенна, але через їх гріх, та глина на кружалі наче зопсувалася. **Ся посудина представляла землю, котра мала радуватися любовю Сотворителя, але задля зопсуття, Божя ціль наче перервана.** Від того часу глина є наче розкинута і ганчар не робив старання зібрати її до купи.

Чи Бог буде так добрий до цілого людства, як Він показав свою доброту через сю ілюстрацію до дому Ізраїля? Се питання і його відповідь пояснює філософію Божого ділання з дітьми людськими. **Всі писання показують на час, коли Бог поверне людство, і через об'явлення своєї любові, Він зітре в серцях людських все, що противиться Його волі.** Щоби сю роботу виконати як слід, і щоби ся лекція була на науку не лише кільком, але загалові, тому Бог назначив день з тисячу років для царювання того, що так полюбив світ, що вмер за нього. В тім часі Бог, яко великий Ганчар, збере порозкидану глину, більшу частину її з пороку земного, с.т. із стану смерті, і поставить їх на кружалі Його провидіння і знову зробить з них посудину на свою честь. В дійсности се є **одинокі повість в Біблії.** Петро каже, що всі пророки пророкували про сей час реституції від почину світа. — Діян. Ап. 19:24.

Але в образі переробленої посудини бачимо ще одну ілюстрацію Божого ділання з тими, що не дали з себе зробити то, що Він хотів. В Відкритті 7:9 Йоан розказує про велику громаду, котра при кінці сього віку, коли суд зачався від дому Божого, обмили свої одежи

і були достойні стати перед Агнцем. Сі вийшли з великого горя, котре було допущено на них, щоби збудити їх до застановлення над їх потребою очищення від того, що опоганило їх. І так вони були приготовлені стати перед Єговою і служити Йому.

В сім часі є велике число людей в різних релігіях, котрі мають допевної міри віру в Бога. До тепер вони відмовилися слухати голосу Єгови, котрий промовляє до них через зовнішні обставини (в світі) і внутрішні свідощтва правди, котре гармонізує Слово Боже і показує, що прийшов час на установлення царства Божого. Але сі живуть після своєї власної волі, радше чим слухати голосу посланців Божих. Вони працюють щоб під підтримати вмираючу релігію, але їх серце болить, коли вони бачуть, що світ чим раз відпадає від Бога і відмовляється слухати про волю Його. Сі одиниці служили і служать рукотворним богам, т.е. ріжним релігійним організаціям.

Йоан у своїм видиві бачив сих людей визво-

лених з їх тривоги. Він бачив їх зібраних в громаду; але опізнених до нагороди і роботи, яку вони могли виконати для Єгови. Однак вони були прийняті Ним. Ще тепер є нагода для всіх таких прийти до гармонії з правдою і прислужитися Богу, закінь цілковитий кінець віку прийде. З тих, що втічуть з теперішнього дому вавилонської темноти і неволі, і стануть служити Богу в Сионі, великий Ганчар зробить посудину на свою честь. І хотяй вони не будуть сидіти на престолах з Царем, то однак вони будуть служити Йому день і ніч в храмі Його.

Нехай ніякий чоловік не страхається сим, що він є тою твердою глиною, що стримала Ганчара від вироблення з нього посудину, котра була відповідна на служення. Если він кається за свої злі діла і бажає служити Богу і радо кладе себе на кружало, то нехай памятає, що Бог є вельми ласкавий і може мати надію, що хотяй він здається цілковито зопсутий, то і тоді Бог може зробити з нього посудину на службу собі.

Золотий Вік в Пророцтві

СТАРИННІ люде вірили, що колись в давно минувших віках був золотий вік, у котрім всі люде занималися рільництвом, жили в мирі між собою і тішились овочом своєї праці із землі. Хотяй образ такого життя міг бути в умах старинних людей, але модерні люде давно перестали вірити, що колись був такий час або що люде коли будь жили в мирі і щастю.

Се є рівнож правда, що поети описали про золотий вік, котрий ще має прийти і в котрім люде будуть тішитися овочом і благословенствами землі і будуть жити у мирних і безпечних обставинах. Але натуральний чоловік не може уявити собі часу у котрім не буде боротьби між людьми, або ворожнечи. Тому многим людям ідея мирного життя є заглуха. Досвід, який дістали люде протягом многих століть, навчив кожного думаючого чоловіка, що нема надії, щоби люде коли будь стали одною родиною і кождий чоловік жив для загалу а не для себе. Самолюбство так глибоко закорінилося в людську природу і так сильно закувало серця людські, що нічо, окрім сили Божої, не замінить їх. Релігійні проповідники і моралісті вірують, що вони поліпшили би обставини, еслиби вони отримали нагоду; соціалісті також певні, що вони можуть дати поміч, еслиби люде прийняли і жили після їх ідей. Однак релігія в світі слабне, моралісті безпомічні, і соціалісті не мають ліку на моральну гниль, що так знищила людей.

Біблія є одинокою книжкою в світі що подає правдиву інформацію, щодо сього питання, тому що вона є словом Божим. Вона розказує про золотий вік у минувшості, і той, що ще прийде котрий буде далеко красший і перейде всі мрії людей. Вона вчить, що ті, що жили і помирали в часі темних віків і інші будуть привернені до життя і будуть мати нагоду тішитися благословенствами Сотворителя. Хто не є запізнаний з Біблією і силою Єгови, такий не може прийняти се за можливість і тому часто відкидає навіть докази пророків.

Мітологія (збірка переказів) говорить, що золотий вік був ще тоді, коли на землі було мало людей, коли жили як одна родина, коли була одна мова, і перед тим, нім люде воювали. Про такі самі дні і обставини описує Біблія. Такі обставини істнували на землі по сім, як чоловік був вигнаний з раю на поля, де він мав підтримувати своє життя, і коли то Юбаль навчився грати на гарфу і орган, і Тубаль-каїн стався учителем ковалів у виробі міді і заліза, а Ламех став батьком поетів.

Однак правдивий золотий вік чоловіка був скорше чим се. Той вік істнував не більше як два роки, і був він між сотворінням а упадком чоловіка. Протягом того часу Адам і його жена жили в совершеннім стані тому, що вони були чисті серцем, умом і тілом. Тоді вони були в повній гармонії з Сотворителем і жили в злучі з ним; і не було нічого, щоб затемнювало

їх щастє. Вони були вільні від усякої журби і болю або смутку, що впало пізнійше на їх дітей. Се був дійсно золотий вік. Се саме Слово Боже говорить про золотий вік, що ще прийде, у котрім усі діти Адамові закушають сили його.

Біблія не є такою книжкою, як її представляли священники. Вона не є смолоскопом цивілізації, як її приписували церкви, ані не містить вона в собі страшні догми о страшній судбї чоловіка о вічних муках. Нічого нема згадано в ній, щоби Бог попирав таку цивілізацію і старався підневолити землю для себе. Так бодай навчали церкви. Біблія є Божим світлом, щоб допровадити людей до Його цілі і щоб вони прийняли і чинили Його волю. Бог не дав Біблії світові. Однак зближається час і для світа, коли правда і знання і слава Божа покриє всю землю і тоді всі народи побачуть спасення Боже. — Ісаї 40:5.

До тепер Біблія була провідником слуг Божих, котра давала їм знання його волі, о скільки се подобалось йому відкрити; і від часу до часу посилає так багато світла з її сторінок, щоб відповідало Його цілі. Для любимців Бога, Його Слово було світильником для їх ніг і світлом на їх стежці, коли вони переходили через замішане світової політики.

Біблія є книжка людської свободи. Правда, що жадна книжка так не зазначає деградації людської, ані так вірно не зазначає упавшости людської, їх гріхів і потреби прощення від Сотворителя; але від початку до останку вона говорить про велику надію упираючись на певнім слові Сотворителя. Вона розпочинається історію про людське щастє, з золотим віком, і кінчиться знов з таким самим золотим віком для чоловіка, але вже з більшими благословенствами так, що всі люди будуть могли відчувати їх.

Але хто хоче прийняти науку Біблії за правду, тої мусить відкинути всі церковні вірування і пояснення. Церковні догми зовсім перекрутили значіння Біблії. Ті, що вкладали церковні догми, уживали слів з Біблії для попертя догмів, котрі вони формували для попертя різних церковних систем. Але щоби навчитися про волю Божу, вони Біблії в тій цілі не уживали. Сі люди були захоплені дияволом і тому сталися знарядом його. Поступенню вони послухали сатану і заперечили правду слова Божого, що Адам умре, коли він зість із наказаного озовчу. Сатана сказав, що Бог сказав неправду, хотий знав, що то була правда. Церкви також прийняли слова сатани і вірили, що Бог не говорив ясної правди, коли Він сказав Адамові, що він умре. Вони прийняли і ще

нині вірують в поганську догму людської безсмертності.

Правдивий ученик мусить признати, що чоловік є смертельником і підлягає смерті. Кожне речення в Біблії показує, що так. Догму про пекольні муки мусить ся відкинути яко зневагу проти Бога: се є доктрина димонів. Казку про небо, яко місце де всі добрї, блаженї і і слабо умні, будуть з тими, що чинять волю Божу і за всяку ціну ідуть слідом за Христом; сю догму також мусить ся відкинути. Дальше наука церков, що земля не є домом для чоловіка, і що він є духовим іством і в таким стані мусить вічно жити; ся доктрина також мусить бути відкинена. Отже очистивши свій ум від сих блудів, ми можемо аж тоді звернутися до Біблії за світлом. Бог дав Біблію і дасть світло кожному, хто щиро шукає його і бажає жити в гармонії з Божою волею і прославляти імя Егови.

Також треба конечно позбутися так званих наукових догмів. Де котрі учені дуже виразно твердять, що чоловік є наслідком еволюційного розвою, і що земля була його домом через незнані сотки тисячі років; і то ніякого аргументу не будуть слухати проти сього. Всі такі уважають Біблію за байку; хотий теологі вживають її слів, щоби поперти свої догми. Отже, як теологі так учені запровадили людей в пустиню непевности і сумніву.

Але коли приймемо Біблію яко Слово Боже і з неї зрозуміємо Божу ціль відносно чоловіка і землі, і чому Бог постановив чоловіка, котрий є вінець слави усіх Його річей на землі, у таким близьким спорідненню з собою, тоді ми зрозуміємо причину його істновання і історію, як він повстав. Іншими словами сказати, чоловік, котрий вибирає собі Бога за провідника до знання і мудрости, і шукає волю Божу чинити, такий входить у ширше знання чим Адам, що він хотів набути в ошуканий спосіб. Він захотів набути знання в не назначений Богом спосіб. Біблію звичайно вважають за трудну і таємничу книжку. Учителі звичайно ховають своє незнання за її трудностю і кажуть, що задля її таємничого характеру вона повинна бути в почитанню. Релігійні священники сталися найвисшими священниками бога темноти. Біблія не булаб тяжкою до зрозуміння, еслиб духовенство не було стримало її знання перед людьми.

У першій голові на початку Бог розказує історію, чому Він сотворив чоловіка. (1 Мойсея 1:26-28) Перше, як він сотворив землю, а по тім чоловіка, Божого представителя на землі і царя над звірятами. Бог сотворив землю для sweї власної слави і для добра Його сотворінь.

Коли земля була готова, Господь Бог сотворив з неї чоловіка, і чоловік опісля назвав землю матерею своєю. А що людська будова була подібна до всіх інших форм, то се мабуть тому, що Сотворитель уважав таку будову за найвідповіднішу для всіх земських сотворінь. Але Він тут не згадує, що чоловік розвинувся з низшого стану, як де котрі світські мудрі заявляють. Бог приготував сад для чоловіка, у котрім обставини були далеко красші чим є нині на землі. Він дав йому роботу, але до сеї роботи не треба було знарядів різнорічних. Отже будучи в совершених обставинах, без тілесних слабостей, без умового умучення, коли нічого не заслоняло його совершеної радости, і будучи вповні зайнятий, чоловік тоді жив в обставинах, що люде називають нині золотий вік.

Але серед сих совершених обставин, Сотворитель лишив легкий закон до сповнення. Чоловік поламав сей закон і розуміється сим його і золотий вік скінчився. Тоді близька звязь з Сотворителем перестала існувати; настав встид; сварка між чоловіком і жінкою; смуток, біль, і невдоволення зачалось. Сим, що він виконав свою власну волю, він не скористав. Чоловік висвободився з під легкого закону, що дав йому Сотворитель, зато попався в страшні кайдани гріху і смерті.

Від того дня всі діти Адамові пішли слідами свого отця. Історія людства є повна боротьби і записана кров'ю. Нині, більше чим 6,000 років від упадку, світ хвалиться, що він дійшов до високого умового розвою, але здурноти майже що не погубив себе. Чоловік є скований пристрастю, страхом і заздрістю тому не можна надіятися щоби він міг скористати із своєї лекції.

Бачучи видиво совершеного дня, пророки не вважали на несовершенство чоловіка і не займалися справами світа сього. Для них не було трудностей; вони знали лише силу Божу. Вони всегда лише споглядали на Нього. Ісаїя наводить слова Єгови на котрі він сповідав: „Як я задумав, так воно й буде; як я призначив так і станеться.“ (Ісаї 14:24) Пророки не клопоталися ріжними дикими справами або науковими плянами, але обявленням сили Божої, і яке вражіння слово Боже має в серцях людських і які благословенства будуть мати ті, що сповняють заповіді Божі.

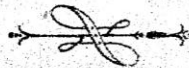
Хотят всі пророки писали про Боже справедливе царство на землі, то однак пророк Ісаїя написав найбільше, для того беремо собі його за взірцевого післанця Єгови. (Діян. Апост. 3:21) Він починає своє пророцтво, як

Ізраїль упав у зіпсутте і остаточно був оздоровлений Богом і приведений назад до свого давного стану. Він бачив як Ізраїль прийнятий був назад Богом до ласки, неначе коло гори Синай, очищений від гріху проти Бога і Угоди. Тоді він розказує про благословенства, які скоро по сім нарід мав отримати. Вони пізнають, що Бог сотворив всі народи з одної крові: що всі люде є одна родина; що вони не будуть вчитися воювати і що тоді настане правління братерської любви. — Ісаї 2:1-4.

Дальше Ісаїя розказує, як все буде в гармонії і що ніщо не буде шкодити у царстві Божім; як Єгова Бог зробить гостину з товстих страв для всіх людей; і що в тім часі зісунеться заслона зі всіх очей, і всі пізнають Його від найменшого до найбільшого і всі будуть радуватися благословенствами. В тім самім царстві Бог побідить смерть і повторить сльози зі всіх сумуючих. (Ісаї 11:6-9; 25: 6-9) Пізніше він розказує, що всі визволені Господом будуть вертати (зі стану смерті) і вийдуть на святую дорогу, аж прийдуть на Сион (приняття Його правительства) і тоді смуток і воздыхання віддаляться. Се є образ, як увесь рід людський буде вертати зі стану смерті до благословенств після Божої обітниці. Се також відповідає словами Псалмиста: „Ти вертаєш людей у зотління і кажеш: Вернітесь, діти людські!“ (Псалма 90:3) Вкуп, о котрий постарався Бог, є даний за кожного чоловіка де він не жив, бо Ісус Христос з ласки Божої спожив смерті за кожного чоловіка. — Ісаї 35; Жидів 2:9.

В тім віці люде будуть жити з праці рук своїх і будуть жити в мирі; люде будуть будувати дома і мешкати в них, насаджувати виноград і їсти овочі з них. Тоді не буде зажирливих панів, щоб загорнули поля для себе, або відобрали власність за малий переступ права. — Ісаї 65:21,22.

Інші пророки також говорять про подібні образки благословенств. Пророк Єремія говорить про час, коли Єгова зробить нову угоду із своїм давним народом, а по сім цілий світ прийде до миру і відпочинку. Але найбільше видиво з між усіх пророків бачив Йоан Одкровитель. Він бачив, як царство Боже сходило на землю і як Бог замешкав між людьми і по оптирав їм сльози, привернув їх до гармонії з собою і так ціла людська родина зажила в мирі, а плач і воздыхання віддалилося від них. (Одкриття 21:3,4) Ось про такий золотий вік говорить Біблія. Дійсність його так певна, як певно є всемогутний Бог і що Він зробить все після своєї виміреної волі.

Порядок у Церкві

ПИТАННЯ: Якщо брат не є старшим у зборі, але є директором служби, чи він може вносити всілякі справи про працю на зібрання робітників?

ВІДПОВІДЬ: Так, се є його повинністю яко директора представляти різні справи відносно служби. Такий директор є назначений Товариством, і се є його повинністю давати відповідні вказівки відносно служби.

ПИТАННЯ: На примір, що сестра має надумці негій внести до збору, що вона повинна зробити?

ВІДПОВІДЬ: Вона повинна подати свій внесок через брата, або виписати на карточці і подати писарові до перечитання. Господь через апостола Павла дав певні права церкві, котрі виключають сестри брати участь в аргументах як і також проповідувати на зібранні. Однак се правило не відноситься до питань на студії. Сестри під час студії часто подають питання в тій цілі щоби щось навчитися. Отже під час студії вони можуть ставити питання і відповідати, але коли приходить до горячої дискусії, тоді сестри повинні повстриматися від цього. Під час дискусії свідомий брат повинен представити справу ясно і дати її підголосованне. Сестри можуть брати участь у таких голосуваннях. Ціль Вартової Башти є, щоби звернути увагу на слова апостола Павла. Віримо, що він був вірним представителем Господнім і дорадником церкви, тому його пораду добре прийняти.

Старші повинні учащати на зібрання і старанно дбати о добро і розвій класу. Ми зауважали, що де котрі старші виключають дияконів, коли диякони прийдуть на зібрання старших. Таке поступовання не є властиве. На зібранні старших і диякони можуть бути присутні, лише що диякони не голосують над справою і обговоренню і внесеною старшими. Рівнож диякони можуть ставити питання на такому зібранні, если вони бажають досягнути інформації. Не бачимо ніякої причини чому зібрання старших мали відбуватися приватно або секретно. Вони є лише наставлені як слуги збору і повинні мати бачність над різними справами в церкві. Се є зовсім на місці для дияконів учитися від старших про різні справи для добра церкви.

ПИТАННЯ: Хто може найменувати директора, його заступника, книгара і других слуг церкви?

ВІДПОВІДЬ: Ця справа є цілком в руках цілого збору. Без різниці чи брат є старшим чи звичайним членом він може робити внесок. Рівнож сестра може робити внесок або іменувати брата. Лише аргументувати (обговорювати справу) повинні самі браття старші, котрих церква вибрала як своїх дорадників. Если церква бажає почути олінію певного брата, що не є старшим або дияконом, тоді зовсім було б на місці попросити його дати свої погляди що до справи перед голосуванням. Пам'ятаймо що одинока ціль сеї поради є, щоби затримати порядок у домі Божім.

ПИТАННЯ: Чи се є властивим для старшого бути председателем на зібранні робітників?

ВІДПОВІДЬ: Если той старший є в повний гармонії праці або служби, і робітники бажають його за председателя, тоді він може бути. Він є уповажнений ділати як председатель в протязі назначеного часу.

ПИТАННЯ: На примір, що вибраний брат на старшого учить мильну доктрину, науку, чи се є на місці котрому будь брату звернути йому увагу на блуд?

ВІДПОВІДЬ: Певно, що так. Найперше котрий будь брат повинен звернути токому старшому увагу на блуд, і если він признається до помилки, то се певно значить, що він свою помилку поправить. Еслиж він уперто дальше буде учити мильну науку, тоді збір повинен ухвалити внесок і попросити його зрезигнувати.

Хтось може зробити такий внесок?

Такий внесок може зробити хто будь з посвячених.

А хто може подавати аргумента, щоб пояснити справу внеску?

Аргумента може подати котрий будь брат у зборі, без різниці чи він є старшим у зборі чи ні, если церква уповажнила його.

Справді се є сумна річ, що по так многих роках науки дітей Божих, є старші, що спричиняють клопіт у зборі. Звичайно такий клопіт повстає за для оцінення себе за внеском. Такі старші не дбають о добро класу. Але вже прийшов найвищий час для Господніх людей, тих, що дійсно посвятилися, щоби вони стали рами віри і безсамолюбства дбали о добро дітей Божих і осправи його царства, і помагали одні другим, а не були поблазною і спотиканем. Без сумніву, що многі братів роблять помилки не хотючи. Нехай кождий у зборі покаже духа Господнього, а головню браття старші.

Старші повинні пам'ятати, що не всі справи мусять бути обговорені перше ними, за нім сю справу представляється перед збір. Однак коли яка справа приходить перед старших, тоді вони повинні обговорити її між собою і поладити всі непорозуміння і аж тоді представити справу ясно церкві. Се ніяк не можна розуміти, щоби всі справи мусіли бути обговорені старшими, або що сама церква, без старших, не може рішити справи. Старші є лише слугами в зборі, а не панами. Передовсім старші повинні уважати, щоб під час розбирання справи, не було суперечки між собою, а головню в присутності церкви. Если є яка різниця в поглядах щодо нарушеної справи, тоді така справа повинна бути перше обговорена між старшими. Але се не значить, що збір не може рішати справи без присутності старших, если сього церква бажає.

ПИТАННЯ: Яка є задача старшого? Чи старший має більше сили в розпорядженню щодо служби Господньої, як котрий инший член?

ВІДПОВІДЬ: Апостол ясно визначає задачу старших, а сумувавши його думки в коретці, він каже, що старший повинен учити збір або перепроводжувати студії, призначені йому; він повинен навчати церкву о духовних справах, если така робота є поручена йому. Старший повинен взагалі бути дорадником церкви. А щодо провадження праці він немає нічого, так як би він і не був старшим. (Замітка: се відноситься до зборів де є призначені директори служби). Кождий член, чи він є старший чи ні, є рівний на полі служби. Директор служби подає план роботи, роздає кождому робітникові територію і провадить сею роботою самий. Позиція старшого щодо служби є така сама як і когось будь члена в зборі. Він абсолютно нічого немає спільного щодо розпоряджування роботи або робітників. Се не є їх діло. Вони повинні старатися дістати територію приписану їм і працювати як котрий будь член. Старші є також під розпорядженням директора служби і не мають нічого спільного з розпорядженням праці.

Не так давно, бюро Товариства отримало інформацію, що певний збір не хоче вибрати старших за страху, бо сподіюється, що старші будуть панувати над збором. Отже треба пам'ятати, що у Божій організації немає лідерів або наставників. Старший не є паном у зборі,

а слугою; і если збір побоюється що певний брат, коли буде вибраний буде панувати над ними, тоді лучше не вибрати його. Також треба пам'ятати що Бог приказав виконати певну роботу, і що сатана старається перешкодити сій роботі. Отже кождий, що не поводить ся самолюбством буде старатися помочи виконати волю Божу, і ніколи не буде шкодити Господній службі.

Сих кілька слів ми навели як пораду. Вартова Башта немає власти устанавляти правила. Сподіємось, що *Вартова Башта* ніколи не дойде до тої точки авторитету, щоб аж вона сталась паном над кимось.

Тут ми в кількох словах даємо пораду, що коли яка справа приходить під розвагу тоді старші повинні обговорити в який спосіб сю справу треба представити перед збір. Если збір бажає мати брата до обговорення справи, що не є старшим, тоді він може заявити се і мати його. Треба всегда пам'ятати, що всяка власть ділання лежить у руках цілого збору, а не в руках старших або інших слуг церкви. Если котрий збір ухвалить, що сестри можуть робити внески і провадити дискусії, то се є зовсім справа збору. Однак Вартова Башта не радить так робити за для повисше наведених причин. Однак кождий збір має виключне право рішати всі свої справи.

Тексти і Коментарі на Освідчення

Середа 12. грудня

Всі народи обступили мене; але в Імені Господнім я переміг їх. — Псалма 118:10.

СЛУЖИ Господні бачуть, як вороги обступили їх, але вони не бояться. В ім'я Єгови, себто, в силі Його обітниць і угод, вони ідуть до боротьби і бачуть, як Єгова нищить ворога. Він дозволяє їм брати участь у тій роботі. Се не значить, що люди Божі будуть самі нищити; але се значить, що Бог дасть побіду своїм людям і знищить всіх тих, що противляться Йому і Його роботі. Всі народи, що значить, всі зорганізовані сили сатани, стараються знищити помазанців. Коли ворог розіб'ється на часті, тоді Бог спасе своїх людей і покаже їм дорогу до життя. Таким чином Він прославить своє ім'я. Але, щоб люди знали про Його замір, Бог веде їх своїм помазанцям бути свідками на землі і співати в честь імені Його ім'я.

Середа 19. грудня

Нехай сі, що люблять твоє ім'я, рабують в тобі. — Псалма 5:11. (Анг. переклад.)

СІЙ текст є молитва до Єгови, щоб Він стримав дальший поступ Його ворогів, щоб Його ім'я прославилося і щоб сі, що люблять Єгову, радувалися в ній. Се є відповідна молитва для помазанців нинішнього часу. Ближнє час, коли Бог прославить своє ім'я; ми знаємо се повинні молитись і працювати в гармонії наших

думок. Часом, здається, що ворог побідить, і помазанці на час чуються знеохочені. Тоді вони моляться, щоб Господь стримав ворога і знищив його, а ті, що люблять Господа, щоб радувалися в Нім. Сих Він, привів у тайний притулок і захвав їх під тінею своєї могутчої руки. Вони накликають один другого, щоб показати свою вдячність Єгові через радісне голошення про Його честь і славу.

Текст на 26-го грудня, 1928.

«До твого імені й пам'яті про тебе змагала душа наша.» — Ісаї 26:8.

В часі великого заколоту на землі Вивалон велике місце буде мало початок знищення, а Єгови вірні знайдуть місце сховку в Нім. Їх душі або їх істнованнє бажають Його. Вони немає нічого дорослого в житті як тільки чинити Його волю, і шукати слави для імені Його. Вони не забувають що він для них учинив вчинув-ності, і се що було написано було для їх заохочення і відваги в останніх днях. Будучи потішені, вони кланяться до него о дальше зміцнення і о дальшу привілію в Його службі. Бажаннє їх серце є, щоб в тій великій праці Єгови могли принести честь для імені Його через свою участь в праці. Сі котрі є внови віддані Господу не тільки шукать щоб мати участь в Його праці, але вони стараються заохочувати своїх снів-братів щоб і вони могли мати участь в Його праці.